

¿Quo vadis, Preciados?

Mountleigh, el nou propietari de Galerías Preciados, vol fer el miracle: fer la competència a El Corte Inglés i, a més, guanyar diners. I jura que no es vendrà cap edifici. ¿Com recuperarà els 81.000 milions que li costarà tot això?

Jordi Fortuny

Són 9.500, repartits per vint-i-tres ciutats espanyoles, i els han penjat la llufa que són dels pitjors venedors d'Europa. En tot cas, la veritat és que els seus col·legues d'El Corte Inglés venen dues vegades més que ells. Són els treballadors de Galerías Preciados, una cadena d'establiments comercials que en cinc anys ha canviat quatre vegades de propietari i que progressivament ha perdut públic fins arribar a la situació actual (2.175 milions de pessetes en nombres vermells el primer quadrimestre), una situació de la qual sembla que només pugui treure-la un miracle.

El miracle vol fer-lo Mountleigh International Plc, un grup inversor britànic amb la seu als Països Baixos que, el 15 de gener passat, va fer un primer pagament de 13.000 milions de pessetes al veneçolà Gustavo Cisneros per la compra de Preciados. El president de Mountleigh, Anthony Clegg, havia dit en fer-se públic l'acord que, en el termini d'un any i mig, Galerías guanyaria caler. «Si en aquest termini no aconseguim fer rendible Galerías —va avisar—, ens tornarem a plantejar tota la nostra estratègia».

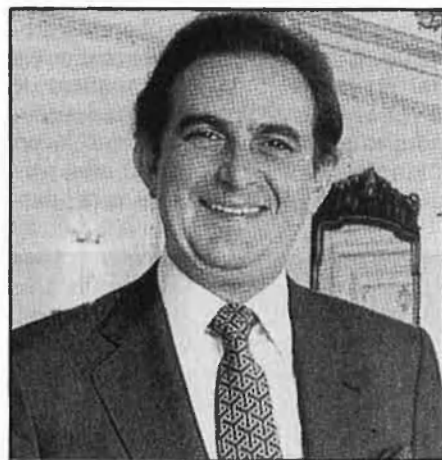
Mountleigh encara vol fer més. Clegg assegura que, si col·laboren, no acomiadarà cap treballador, i que convertirà Galerías en el Harrods espanyol. Com si els prestigiosos magatzems londinencs no es mereixessin més cautela a l'hora de fer comparacions. La situació de la cadena de Galerías Preciados, de tota manera, obliga constantment a fer comparacions, però no amb Harrods, sinó amb El Corte Inglés.

Les xifres de negocis d'El Corte Inglés són el malson de Galerías, que ven quatre vegades menys per metre quadrat que la cadena líder dels grans magatzems espanyols. I és que

la trajectòria de Galerías no dona per a gaire més: de les mans de José María Ruíz Mateos, la cadena va passar al Patrimoni de l'Estat quan Miguel Boyer va fer l'expropiació de Rumasa el 23 de febrer del 83; el pas següent va ser el 29 de desembre del 84, en què l'estat la va vendre a Cisneros per poc més d'11.000 milions; finalment, el veneçolà es va treure els grans magatzems del damunt el gener passat, a canvi dels 13.000 milions que hem dit abans i 17.000 més que li cauran l'any que ve.

¿De què vas, Mountleigh?

En total, per tant, Gustavo Cisneros ha cobrat per Galerías quasi 19.000 mi-



Gustavo Cisneros, ex-propietari de Galerías.



Can Jorba és un dels principals immaterials de Galerías.

lions de pessetes més del que li van costar. Un assumpte que va aixecar un mullader considerable al Congrés dels Diputats a Madrid, amb els grups de l'oposició acusant el govern del PSOE d'haver regalat Galerías al veneçolà. ¿Cal pensar que els britànics de Mountleigh s'han deixat enredar? Tot sembla indicar-ho, però probablement no és veritat.

Els inversors que formen Mountleigh tenen una llarga trajectòria en el món dels negocis a Europa —especialment a Gran Bretanya i als Països Baixos— i als Estats Units. Més que inversors i prou són gestors d'inversions, i per tant no se'ls enreda així com així. Encara que en les seves primeres compareixences davant la premsa van exhibir un notable desconeixement de la realitat de Galerías, progressivament s'han posat a to i en aquests moments ja comencen a fer front al pagament dels deutes multimilionaris de la companyia de grans magatzems.

De les coses que van fer més mala impressió, va ser quan Anthony Clegg va dir fa pocs dies als periodistes que no sabia quant valien els trenta edificis que Galerías té a les vint-i-tres ciutats on la cadena és

present. No s'ho va creure ningú. Una altra anècdota, però aquesta potser més versemblant, és la protagonitzada per Michael Cook, l'home de Mountleigh al consell d'administració de Galerías, que setmanes arrere va dir que no sabia res de Can Jorba, els històrics magatzems que van convertir-se en el principal centre de Galerías a Barcelona: la tradició barcelonina de comprar a Can Jorba, que encara subsisteix, és un dels principals actius immaterials de Galerías a la segona ciutat espanyola.

Ara, més aviat sembla que els Mountleigh volen espolsar-se del damunt la imatge d'especuladors que l'opinió pública, basant-se en aquests indicis, té d'ells. I sense amagar que Galerías serà una plataforma per iniciar-se en el negoci immobiliari a Espanya —l'autèntica mare dels ous—, han dit que en lloc de vendre edificis el que faran serà comprar-ne, i han anunciat un pla de millora de gestió dels grans magatzems per recuperar públic, prestigi i rendibilitat. El primer pas el donen a Alacant.

Alacant, centre pilot

El centre de Galerías Preciados a Alacant rebrà una inversió de 2.000 milions de pessetes per a ampliar-lo. Es convertirà en el centre pilot de la renovació de la cadena de magatzems i s'orientarà cap a una clientela de més poder adquisitiu. La intenció de Mountleigh, segons explica Cook, és abandonar el concepte de «planta de senyores» i potenciar el concepte de «botiga especialitzada» de les diferents seccions dels magatzems.

A Alacant, hi entraran a treballar cent persones més, perquè el centre s'ampliarà en 8.000 metres quadrats, aprofitant dues plantes del mateix edifici que fins ara no es feien servir. Aquesta serà la primera actuació de les moltes que Clegg i Cook diuen que faran per relançar el negoci de Galerías, amb una inversió total de 30.000 milions de pessetes, a part de les que pagaran a Cisneros per la compra de la cadena de grans magatzems.

Aquests diners són d'inversió directa, segons el grup britànic. A més, s'hi han de sumar 11.000 milions que deuen a la Seguretat Social i a Hisenda i 10.000 més als bancs, sense comptar els interessos. De manera que si tot això s'acaba pagant, Mountleigh deixarà 81.000 milions en l'operació Galerías. «El 1992 —diu Clegg— ja haurem aconseguit els nostres objectius», mentre que n'hi ha d'altres que també diuen que encara no ho hauran aconseguit. A veure quins objectius. □



L'aventura de l'estiu

DE L'1 AL
31 DE JULIOL

Riure's. Còrrer. Jugar i banyar-se
Beremar a l'ombra dels arbres
Llegir i mirar llibres d'aventures
Fer-se amigues i amics

LA PETITA AVENTURA D'UN MES

PER A XIQUETES I XIQUETS DES DELS DOS ANYS FINS
ALS CATORZE

AMB MENJADOR I TRANSPORT EN AUTOBÚS
US ESPEREM A L'ESCOLA PER MANTENIR ENTREVISTA

CAROLINES
una escola diferent

AP. CORREUS, 61. PICASSENT. Telèfon 123 29 00